

EPV/GL/2022/11

26. syyskuuta 2022

Ohjeet

siirrettävyydestä siirtostrategioiden
purkamismahdollisuuksien arvioinnin
täydentämiseksi

1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä tulisi soveltaa tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, tulisi noudattaa ohjeita sisällyttämällä valvontakäytäntöihinsä siten kuin on asianmukaista (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään) mukaan lukien ohjeiden osat, jotka on ensisijaisesti suunnattu laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 09.03.2023, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita tai muussa tapauksessa syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolta saatavalla lomakkeella, jonka viitteeksi merkitään "EBA/GL/2022/11". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Kaikki muutokset ohjeiden noudattamisessa on myös ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Sisältö, soveltamisala ja määritelmät

Sisältö

1. Näissä ohjeissa täsmennetään direktiivin (EU) 2014/59² 10 artiklan 5 kohdan ja 11 artiklan 1 kohdan mukaiset toimet, joita laitosten ja kriisinratkaisuviranomaisten olisi toteutettava laitosten, mukaan lukien 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen ("laitosten") ja 15 ja 16 artiklan mukaisen purkamismahdollisuuksien arvioinnin kohteena olevien konsernien tai kriisinratkaisukonsernien, purkamismahdollisuuksien parantamiseksi, erityisesti silloin, kun kriisinratkaisustrategiaan sisältyy siirtovälineitä.
2. Näitä ohjeita tulisi lukea yhdessä direktiivin 2014/59/EU 15 ja 16 artiklan mukaisten laitosten ja kriisinratkaisuviranomaisten purkamismahdollisuuksien parantamisesta 13 päivänä tammikuuta 2022 annettujen ohjeiden 2022/01 ("purkamismahdollisuutta koskevat EPV:n ohjeet") kanssa.

Soveltamisala

3. Näitä ohjeita sovelletaan silloin, kun siirtoväline on osa ensisijaista kriisinratkaisustrategiaa. Kriisinratkaisuviranomaiset voivat kuitenkin päättää soveltaa näiden ohjeiden kriisinratkaisuvälinekohtaisia osia (esim. siirtostrategioita) laitoksiin, joiden suunniteltu ensisijainen kriisinratkaisustrategia ei perustu näiden välineiden käyttöön, esimerkiksi silloin, kun siirtovälineitä sisältyy vain niiden vaihtoehtoihin strategioihin komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 22 artiklan 1 alakohdan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti³.
4. Näitä ohjeita ei sovelleta laitoksiin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/59/EU 4 artiklan mukaisia kriisinratkaisusuunnittelun yksinkertaistettuja velvoitteita.
5. Jos kriisinratkaisustrategia muuttuu, erityisesti niin, että ensisijaiseen kriisinratkaisustrategiaan lisätään siirtoväline, näitä ohjeita tulisi soveltaa täysimääräisesti mahdollisimman pian ja viimeistään kolmen vuoden päästä uuden kriisinratkaisustrategian sisältävän kriisinratkaisusuunnitelman hyväksymispäivästä.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

³ Komission delegoitu asetus (EU) 2016/1075, annettu 23 päivänä maaliskuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa määritellään elvytysuunnitelmien, kriisinratkaisusuunnitelmien ja konsernien kriisinratkaisusuunnitelmien sisältö, vähimmäisperusteet, jotka toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elvytysuunnitelmien ja konsernien elvytysuunnitelmien osalta, konsernin rahoitustuen edellytykset, riippumattomia arvioijia koskevat vaatimukset, alaskirjaus- ja muuntamisvaltuuksien tunnustaminen sopimuksissa, ilmoitusvaatimuksiin ja keskeyttämisilmoitukseen liittyvät menettelyt ja sisältö ja kriisinratkaisukollegioiden operatiivinen toiminta (EUVL L 184, 8.7.2016, s. 1–71).

6. Kriisinvirkautusviranomaiset voivat päättää soveltaa näitä ohjeita kokonaan tai osittain laitoksiin, joihin sovelletaan kriisinvirkautus suunnittelun yksinkertaistettuja velvoitteita, tai laitoksiin, joiden kriisinvirkautus suunnitelmassa todetaan, että ne puretaan hallitusti kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
7. Näitä ohjeita sovelletaan yhteisö- tai laitostasolla laitoksiin, jotka eivät kuulu direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan⁴ mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmittymään.
8. Niiden laitosten osalta, jotka kuuluvat direktiivin 2013/36/EU 111 ja 112 artiklan mukaisen konsolidoidun valvonnan alaiseen ryhmittymään, näitä ohjeita sovelletaan koko kriisinvirkautuksen kohteena olevaan konserniin eli kriisinvirkautuksen kohteena oleviin yhteisöihin ja sen tytäryhtiöihin.

Keitä ohjeet koskevat

9. Nämä ohjeet on tarkoitettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan v alakohdassa määritellyille kriisinvirkautusviranomaisille ("kriisinvirkautusviranomaiset") ja finanssilaitoksille, jotka ovat direktiivin 2014/59/EU soveltamisalaan kuuluvia yhteisöjä, sellaisina kuin ne on määritelty asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 kohdassa ("laitokset").

Määritelmät

- Ellei toisin mainita, näihin ohjeisiin sisältyvillä termeillä tarkoitetaan samaa kuin direktiivissä 2014/59/EU ja purkamismahdollisuutta koskevissa EPV:n ohjeissa käytetyillä ja määritellyillä termeillä.
- 'Siirtostrategioilla tai -välineillä' tarkoitetaan näissä ohjeissa liiketoiminnan myyntiä (joko osakkeiden tai omaisuuserien myynti) direktiivin 2014/59/EU 38 artiklan mukaisesti, omaisuudenhoitoyhtiötä (jota kutsutaan myös suljetuksi velkakirjojen arvon alaskirjaukseksi) direktiivin 2014/59/EU 40 artiklan mukaisesti ja varojen erottelua direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan mukaisesti.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

3. Täytäntöönpano

Soveltamispäivämäärä

Nämä ohjeet tulevat voimaan **1. tammikuuta 2024**.

4. Siirrettävän kokonaisuuden määrittely

10. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi täsmennettävä käytettävät menetelmät siirrettävien yhteisön tai yhteisöjen, liiketoiminta-alueiden tai omaisuuseräsalkkujen, oikeuksien ja/tai velkojen ("siirrettävä kokonaisuus") määrittelemiseksi, sillä se on kriisinratkaisun aikana edelleen kriisinratkaisuviranomaisten vastuulla.
11. Kriisinratkaisusuunnitteluvaiheessa laitosten olisi voitava ehdottaa kohdan 10 mukaista siirrettävää kokonaisuutta. Tätä varten laitosten olisi määritettävä siihen liittyvät mahdolliset esteet ja ehdotettava mahdollisia parannuksia, ja niiden pitäisi myös pystyä ehdottamaan vaihtoehtoista siirrettävää kokonaisuutta tai siihen tehtäviä muutoksia, joilla pyritään parantamaan siirtostrategian tai -välineen uskottavuutta ja toteutettavuutta kriisinratkaisusuunnitelmassa kuvatulla tavalla.
12. Laitosten olisi kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä voitava
 - a) tunnistaa ja erottaa siirrettävän kokonaisuuden osat direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisen antaman määritelmän ja ohjeiden perusteella ja
 - b) testata siirrettävän kokonaisuuden sovellettavuutta eri skenaarioissa, jotka kriisinratkaisuviranomaiset ovat ilmoittaneet direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 3 kohdan, 10 artiklan 7 kohdan j alakohdan ja 12 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
13. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan 7 kohdan j alakohdan ja 12 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti otettava huomioon seuraavat seikat, kun ne laativat metodologian siirrettävän kokonaisuuden määrittämiseksi kriisinratkaisusuunnitelmissa:
 - a. Välineiden tarkoitukset (laitosta varten määritellyn kriisinratkaisustrategian mukaisesti) ja laitosten toiminta. Siirrettävän ydinkokonaisuuden olisi viime kädessä koostuttava varoista, oikeuksista ja/tai veloista, joiden siirtäminen on olennaista tai kriittistä kriisinratkaisutavoitteiden, sääntelyvelvoitteiden (mukaan lukien direktiivin 2014/59/EU 44 artiklan mukaiset suojatut velat ja direktiivin 2014/59/EU 73 artiklan mukaiset velvoitteet) ja välineen tarkoituksen ("siirrettävän kokonaisuuden ensimmäinen taso") noudattamiseksi, ja se olisi määriteltävä jaksossa 4.1 lueteltujen tarkempien kriteerien mukaisesti.
 - b. Keskinäiset yhteydet laitoksessa. Jollei edellisestä a alakohdasta muuta johdu, keskinäiset yhteydet, joita ei voida poistaa ilman aikaa vieviä ja kalliita toimia tai ei voida poistaa oikeudellisten rajoitusten (mukaan lukien direktiivin 2014/59/EU 76–80 artiklassa säädetyjä suojatoimia koskevien rajoitusten) vuoksi, olisi sisällytettävä siirrettävään

kokonaisuuteen ("siirrettävän kokonaisuuden toinen taso") jäljempänä olevan jakson 4.2 mukaisesti.

14. Laitosten tulisi ilmoittaa kriisinratkaisuviranomaisille siirrettävyyden esteistä soveltaessaan määriteltyä siirrettävää kokonaisuutta varoihinsa, oikeuksiinsa ja/tai velkoihinsa sekä ehdotettava mahdollisia esteitä vähentäviä tekijöitä ja ratkaisuja. Laitosten olisi pyrittävä vähentämään näitä esteitä ajan mittaan. Siirtämisen esteiden arvioinnissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota rajat ylittäviin kysymyksiin jakson 4.3 mukaisesti.
15. Kun kriisinratkaisuviranomaiset vahvistavat siirrettävän kokonaisuuden määrittelymenetelmän ja pyrkivät kehittämään kriisinratkaisustrategian, jolla saavutetaan kriisinratkaisutavoitteet parhaiten, heidän olisi tarpeen mukaan harkittava mahdollisuutta jakaa siirrettävä kokonaisuus eri yksiköihin, jotta voidaan valmistautua erilaisiin skenaarioihin, mahdollistaa siirtovälineiden yhdistelmän käyttäminen, sallia erilaiset peräkkäiset siirrot ja yhdistelmät samassa kriisinratkaisuvälineessä tai useille vastaanottajille.

4.1 Siirtovälineiden erityiset näkökohdat

4.1.1 Liiketoiminnan myynti

16. Jos kriisinratkaisustrategiaan sisältyy liiketoiminnan myynti, kriisinratkaisuviranomaisten olisi osana kriisinratkaisusuunnittelua arvioitava omaisuuserien ja osakkeiden myynnin⁵ toteuttamisriskiä ja harkittava vähiten haitallista transaktiota, jolla saavutetaan parhaiten kriisinratkaisutavoitteet kohtien 10–15 mukaisesti.
17. Kun myydään osakkeita, laitosten tulisi analysoida, miten siirrettävä kokonaisuus herättäisi kiinnostusta markkinoilla, koska tavoitteena on maksimoida mahdollisuuksien mukaan siirrettävän kokonaisuuden myyntihinta ottaen huomioon elpymissuunnittelutyö, vertailukelpoisettransaktiot, vertailukelpoiset arvostukset tai markkinatrendit. Laitosten olisi tämän jälkeen ilmoitettava analyysin tulokset kriisinratkaisuviranomaisille, jotta he voivat ottaa ne huomioon arvioidessaan siirrettävyyttä kriisinratkaisusuunnittelun yhteydessä. Arvioinnissa olisi otettava huomioon mahdollisuuksien mukaan siirrettävän kokonaisuuden toiminnot, liiketoimintamallit, taloudelliset tilanteet, asiakassuhteet, jakelukanavat ja maantieteellinen jakautuminen.
18. Kun myydään omaisuuseriä, laitosten tulisi analysoida, missä määrin siirrettävä kokonaisuus herättää kiinnostusta markkinoilla, ja harkita muita eriä, jotka tekisivät kokonaisuudesta ostajan kannalta houkuttelevamman, mukaan lukien käteisvarat, muut likvidit omaisuuserät ja hyvälaatuiset lainat. Niiden olisi sen jälkeen ilmoitettava tämän analyysin tulokset

⁵ Osakkeiden myynti koostuu omistusinstrumenttien (sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 61 alakohdassa) siirrosta (direktiivin 2014/59/EU 63 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti) vastaanottajalle (sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 80 alakohdassa), kun taas omaisuuserien myynti on varojen, oikeuksien ja/tai velkojen siirto (direktiivin 2014/59/EU 63 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti) vastaanottajalle (sellaisena kuin se on määritelty direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 80 alakohdassa).

kriisinvirkautusviranomaisille, jotta ne voivat ottaa ne huomioon arvioidessaan siirrettävyyttä kriisinvirkautus suunnittelun yhteydessä.

19. Näiden ohjeiden kohdan 11 mukaisesti laitosten olisi autettava kartoittamaan käytettävissä olevia mahdollisuuksia siirrettävän kokonaisuuden määrittelyn parantamiseksi, jotta voidaan helpottaa siirron täytäntöönpanoa. Laitosten olisi erityisesti harkittava, voitaisiinko siirrettävää kokonaisuutta yksinkertaistaa kriisinvirkautuksen toteuttamisriskien vähentämiseksi. Laitosten tulisi myös harkita siirrettävän kokonaisuuden määrittelyn vaihtoehtoja siirron onnistumisen maksimoimiseksi, kuten omaisuuserien salkun takauksia (direktiivin 2014/59/EU 101 artiklan 1 kohdan a alakohta) tai sellaisten tiettyjen ei-toivottujen varojen, oikeuksien ja/tai velkojen osien erottamista, joita ei tarvita kriittisten toimintojen ja/tai ydinliiketoiminta-alueiden jatkuvuuden varmistamiseksi, hyödyntäessään kohdan 21 mukaista mahdollisuutta jakaa siirrettävä kokonaisuus yksiköihin.
20. Laitosten olisi myös analysoitava markkinoiden kykyä ottaa vastaan siirrettävä kokonaisuus ja arvioitava, onko olemassa kolmansina osapuolina toimivia sijoittajia, joilla on riittävästi varoja, ja luottolaitosten tapauksessa laitoksia, joilla on ylimääräistä pääomaa ja/tai riittävä pääsy markkinoille, aiempia integraatiokokemuksia ja jotka ovat sopivia kilpailunäkökohtien ja strategisten näkökohtien kannalta. Tämän jälkeen laitosten olisi ilmoitettava selvitysten tulokset kriisinvirkautusviranomaisille.
21. Kriisinvirkautusviranomaisten olisi hyödynnettävä näiden ohjeiden kohdissa 18 ja 25 kuvattua menettelyä harkitessaan mahdollisuutta, että siirrettävän kokonaisuuden kunkin osan mahdollinen ostaja on eri asianomaisten markkinoiden, niiden vastaanottokyvyn tai toimintojen maantieteellisen sijainnin mukaan, jotta voidaan maksimoida siirtostrategian onnistumismahdollisuudet ja tukea purkamismahdollisuuksia. Tarvittaessa kriisinvirkautusviranomaisten olisi direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti harkittava siirrettävän kokonaisuuden jakamista osiin, jotta kriisinvirkautusstrategia voidaan räätälöidä vastaamaan paremmin odottamattomiin kriisinvirkautusolosuhteisiin ja erilaisiin testattaviin mahdollisiin skenaarioihin.
22. Purkamismahdollisuuksien parantamiseksi laitosten olisi mahdollisuuksien mukaan analysoitava mahdollisia siirrettävän kokonaisuuden muutoksia, joita voi syntyä laitoksen liiketoiminnan kehittyessä ja taloudellisten olosuhteiden muuttuessa, ja ilmoitettava analyysin tuloksista kriisinvirkautusviranomaisille. Rakenteelliset muutokset ja ennakoitavissa olevat vaikutukset olisi otettava mahdollisimman hyvin huomioon. Vähintäänkin olisi otettava huomioon elvytysvaihtoehtojen vaikutus varoihin, oikeuksiin ja/tai velkoihin, jotka soveltuvat keskeiseen siirrettävään kokonaisuuteen (ensimmäiseen tasoon) näiden ohjeiden kohdan 13 a) sekä kohtien 19 ja 20 mukaisesti.

4.1.2 Omaisuudenhoitoyhtiö

23. Kriisinvirkautusviranomaisten olisi otettava huomioon omaisuudenhoitoyhtiön tavoitteet ja irtautumisstrategia käytetyssä skenaariossa, kun valitaan menetelmät siirrettävän kokonaisuuden määrittelyyn näiden ohjeiden kohtien 15-18 mukaisesti. Erityisesti keskeinen

siirrettävä kokonaisuus (ensimmäinen taso) voidaan määritellä eri tavalla, jos perustetaan omaisuudenhoitoyhtiö jatkamaan vaaditun erottelun täytäntöönpanoa laitoksessa tai keräämään varoja, oikeuksia ja velkoja usealta kriisinratkaisun kohteena olevalta laitokselta direktiivin 2014/59/EU 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti tai jos omaisuudenhoitoyhtiö on tarkoitus myydä kokonaisuudessaan tai osissa direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

24. Laitosten olisi tuettava kriisinratkaisuviranomaisia testaamalla (näiden ohjeiden kohdan 12 b ja kohdan 15 mukaisesti) määritellyn siirrettävän kokonaisuuden sovellettavuutta, tukemalla toteuttamisriskinarviointia, antamalla neuvoja siirrettävän kokonaisuuden mahdollisesta parantamisesta ja arvioimalla markkinoiden halukkuutta ja kykyä ottaa siirrettävä kokonaisuus vastaan. Näin kriisinratkaisuviranomaiset voivat maksimoida omaisuudenhoitoyhtiön markkinoitavuuden ja tukea tämän kriisinratkaisuvälineen valintaa kriisinratkaisusuunnitelmissa.
25. Laitosten olisi arvioitava siirtokelpoisten varojen, oikeuksien ja velkojen riskiprofiili ja tuettava kriisinratkaisuviranomaisten arviointia niiden yhteensopivuudesta omaisuudenhoitoyhtiön elinkelpoisuusvaatimusten kanssa ottaen huomioon, että sen tarkoituksena on jatkaa kriittisten toimintojen tarjoamista. Viime kädessä siirrettävän kokonaisuuden riskiprofiili (mukaan lukien luottoriskit, markkinariskit tai operatiiviset riskit) ei saisi vaarantaa omaisuudenhoitoyhtiön elinkelpoisuutta ennen yhtiön myyntiprosessia.
26. Jos omaisuudenhoitoyhtiö on suunniteltu tukemaan vain yhtä laitosta, laitoksen olisi tuettava kriisinratkaisuviranomaista, kun se arvioi siirrettävän kokonaisuuden pääoma- ja likviditeettiasemien kalibrointia, ja varmistettava, että velkojen arvo ei ylitä kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta siirrettyjen tai muista lähteistä toimitettujen varojen arvoa direktiivin 2014/59/EU 40 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Lisäksi kriisinratkaisuviranomaisen olisi arvioitava siirrettävän kokonaisuuden vaikutusta omaisuudenhoitoyhtiön pääoma- ja likviditeettiasemiin. Jotta voidaan varmistaa omaisuudenhoitoyhtiön tasapainoinen likviditeettiasema, varojen maturiteettiprofiilin olisi myös oltava linjassa velkojen maturiteetin kanssa ja erityistä huomiota olisi kiinnitettävä velkojen kokonaiskorkoon suhteessa varojen kokonaiskorkoon.
27. Purkamismahdollisuuksien parantamiseksi laitosten olisi autettava kriisinratkaisuviranomaisia arvioimaan näiden ohjeiden kohdassa 22 vahvistettujen periaatteiden mukaisesti mahdollisia siirrettävän kokonaisuuden muutoksia, jotka voivat vaikuttaa siirrettävään kokonaisuuteen näiden ohjeiden kohdan 13 a) ja kohtien 23–26 mukaisesti.
28. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava edellytyksiä, joiden täytyessä siirrot takaisin laitokselle olisivat välttämättömiä ja/tai hyödyllisiä kriisinratkaisustrategian kannalta. Tätä harkintaa olisi sovellettava siirrettävän kokonaisuusyksikön tasolla.
29. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava, onko osakkeiden myynti mahdollista toteuttaa, kun käytetään omaisuudenhoitoyhtiötä.

4.1.3 Varojen erottelu

30. Laitosten olisi kriisintarkaisuviranomaisten toimittamien tietojen perusteella ilmoitettava viranomaisille varat, oikeudet ja/tai velat, jotka täyttävät direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan 5 kohdan edellytykset ja varojen erottelua koskevissa EPV:n ohjeissa⁶ vahvistetut periaatteet, jotta voidaan selvittää, missä määrin varojen erottelua voidaan soveltaa direktiivin 2014/59/EU 12 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.
31. Laitosten olisi kriisintarkaisuviranomaisten antamien ohjeiden perusteella tunnistettava siirrettävään kokonaisuuteen sisällytettävät erät, jotka vastaavat kriisintarkaisuviranomaisten määrittelemiä varainhoitoyhtiön ominaisuuksia. Näin ollen kriisintarkaisuviranomaisten olisi direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti arvioitava, onko siirto tarpeen likvidaatiotulojen maksimoimiseksi. Sen vuoksi varainhoitoyhtiön liiketoimintamallia ja irtautumisstrategiaa ei pitäisi jättää huomiotta. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi erityisesti varmistettava, että
- siirrettävä kokonaisuus on varainhoitoyhtiön liiketoimintamallin mukainen, jos sellainen on jo olemassa, tai harkittava varainhoitoyhtiön liiketoimintamallin laatimista; varainhoitoyhtiöt voidaan suunnitella niin, että ne keskittyvät yhteen omaisuuserään tai erikoistuvat tietyille maantieteelliselle alueelle
 - siirrettävän kokonaisuuden ja luovutusstrategian välillä on johdonmukaisuus, jolla varmistetaan likvidaation yhteydessä saatavien tuottojen maksimointi, vältetään arvon alentuminen ja saadaan aikaan mittakaava vaikutuksia, erityisesti silloin, kun on kyse varainhoitoyhtiöstä, jonka odotetaan ottavan vastaan eri laitosten salkut ja toiminnot
 - siirrettävä kokonaisuus mahdollistaa sen, että varainhoitoyhtiö voi mahdollisuuksien mukaan saavuttaa kriittisen koon ja hyötyä mittakaavaeduista; ihannetapauksessa kriittisen koon olisi pysyttävä sopivassa suhteessa niihin markkinoihin, joilla varainhoitoyhtiö toimii
 - siirrettävän kokonaisuuden ansiosta varainhoitoyhtiö pystyy palauttamaan pitkän aikavälin arvon, joka on suurempi kuin markkina-arvo arvostuspäivänä, näiden ohjeiden kohdan 32 mukaisesti, mikä tarkoittaa, että salkkuja, joiden pitkän aikavälin näkymät ovat negatiiviset, olisi harkittava huolellisesti.
32. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi laadittava menetelmä, jolla laitokset voivat jäsentää varainhoitoyhtiölle tarkoitetun siirrettävän kokonaisuuden varojen erottelussa siten, että siirrettävän kokonaisuuden pitkän aikavälin arvo ylittää sen markkina-arvon, jotta vältetään arvon alentuminen, minimoidaan kriisintarkaisun kustannukset ja suojataan julkisia varoja (direktiivin 2014/59/EU 31 artiklan 2 kohta). Pitkän aikavälin arvo voidaan arvioida salkkujen nykyisen markkina-arvon perusteella. Arvoltaan alentuneisiin tai järjestämättömiin salkkuihin liittyy kuitenkin ongelmia, jolloin viranomaisten olisi arvioitava kyseisten salkkujen ja

⁶ EPV:n ohjeet niiden tapausten määrittämisestä direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan 14 kohdan nojalla, joissa tavanomaisen maksukyvyttömyysmenettelyn mukaisesta varojen tai velkojen likvidoinnista voi aiheutua haittaa yksille tai useammille rahoitusmarkkinoille (EBA/GL/2015/05).

markkinoiden parannusnäkyviä, jotka perustuvat käytettävissä oleviin markkina-analyysihin, hyödynnettävä valvojen arvioita ja arvioitava mahdollisia hyvälaatuisten omaisuusserien yhdistelmiä (eri yksiköiden yhdistelmät näiden ohjeiden kohdan 15 mukaisesti), jotta voidaan vaikuttaa myönteisesti siirrettävän kokonaisuuden kokonaisprofiiliin.

33. Purkamismahdollisuuksien parantamiseksi laitosten olisi autettava kriisinratkaisuviranomaisia arvioimaan näiden ohjeiden kohdan 22 mukaisesti mahdollisia siirrettävän kokonaisuuden muutoksia, jotka voivat vaikuttaa siirrettävään kokonaisuuteen.
34. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon edellytykset, joiden täyttyessä siirrot takaisin laitokselle olisivat välttämättömiä ja/tai hyödyllisiä kriisinratkaisustrategian kannalta. Tätä huomiota olisi sovellettava siirrettävän kokonaisuuden yksikön tasolla.

4.2 Keskinäisten yhteyksien arviointi

35. Jotta voidaan tukea purkamismahdollisuutta koskevien EPV:n ohjeiden kohdissa 99–101 tarkoitettua vaatimusta ja varmistaa siirrettävän kokonaisuuden jatkuvuus, kun se on erotettu muusta konsernista näiden ohjeiden kohdan 13 b) mukaisesti, laitosten olisi voitava esittää kriisinratkaisuviranomaisille tausta-analyysi, joka tukee purkamismahdollisuutta koskevien EPV:n ohjeiden kohdissa 15, 16 ja 44 tarkoitettujen tietojen yksilöimistä sekä kriisinratkaisusuunnittelua. Suhteellisuusperiaate huomioiden laitosten olisi erityisesti voitava
 - jakaa ydinliiketoiminta-alueet ja kriittiset toiminnot toiminnallisiksi prosesseiksi⁷ ja linkittää ne organisaatioyksiköihin tarpeen mukaan
 - arvioida organisaatioyksiköiden roolia ja niiden tarjoamia palveluja
 - yksilöidä organisaatioyksiköihin liittyvät olennaiset vastaavat elementit, kuten varat, velat, henkilöstö, resurssit, järjestelmät ja sovellukset.
36. Laitosten olisi ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisista ongelmista, jotka liittyvät organisaatioyksiköiden osien erottamiseen keskeisen siirrettävän kokonaisuuden (ensimmäisen tason) osatekijöistä (erotettavuuteen liittyvät ristiriidat) ja jotka johtuvat joko siitä, että niitä ei voida helposti korvata, koska niihin saattaa liittyä ylimääräisiä ja suhteettomia riskejä tai siitä, että niiden erottaminen ei olisi kriisinratkaisutavoitteiden kannalta optimaalista. Mahdollisten erotettavuuteen liittyvien ristiriitojen tunnistamisprosessissa olisi otettava huomioon näiden ohjeiden kohdissa 37–49 esitetyt seikat ja hyödynnettävä mahdollisimman paljon elpymissuunnittelutyötä. Prosessin tulos olisi otettava huomioon kriisinratkaisusuunnitelmassa siirrettävän kokonaisuuden määritelmässä sekä kriisinratkaisustrategian toteutettavuuden arvioinnissa. Keskinäisten yhteyksien laajuuden ja erilaisten kriisinratkaisuskenaarioiden mukaan keskinäisten yhteyksien arviointi voidaan suorittaa vaiheittain ajan mittaan.

⁷ Toiminnalliset prosessit voidaan määritellä liiketoiminta-alueita tukevaksi päivittäiseksi toiminnaksi.

Taloudelliset yhteydet

37. Purkamismahdollisuutta koskevien ohjeiden kohdan 100 mukaisesti laitosten olisi toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille tiedot direktiivin 2014/59/EU 76–80 artiklan nojalla suojaetuista yhteyksistä.
38. Jotta voidaan i) välttää tarpeettomat taloudelliset häiriöt ja varmistaa siirrettävän kokonaisuuden tarjoamien rahoituspalvelujen luotettavuus tai ii) rajoittaa jatkettavien toimintojen varainhankinnan vaikeuksia (myös, kun kyseessä on lopetettava yksikkö varojen erottelussa), keskeinen siirrettävä kokonaisuus olisi mahdollisuuksien mukaan ja, jollei näiden ohjeiden kohdasta 41 muuta johdu, siirrettävä siihen liittyvine taloudellisine velvoitteineen ja suojauksineen. Sen vuoksi laitosten, joiden kriisinratkaisusuunnitelmiin sisältyy siirtostrategioita, olisi kriisinratkaisusuunnittelussa
- määritettävä taloudelliset yhteydet taseen ja taseen ulkopuolisten vastuiden ja velkojen ja erityisesti annettujen ja saatujen takausten välillä (mukaan lukien tarvittaessa seuraavat tiedot: laajuus⁸, kesto, ennen aikaista irtisanomista koskevat oikeudet, määräysvallan muutos tai ristikkäiset maksukyvyttömyyslausekkeet sekä sovellettava lainsäädäntö) erotellen ulkoiset ja konsernin sisäiset takaukset; etenkin konsernin sisäisiä takauksia⁹ olisi tarkasteltava, jotta voidaan arvioida, tulisiko ne siirtää tai perua ilman, että aiheutuu ei-toivottua vahinkoa
 - tunnistettava olemassa olevat suojaukset, joita ei ole otettu huomioon edellä mainituissa suojaustoimissa
 - yksilöitävä organisaatioyksiköt, jotka vastaavat varainhankinnasta, ja niiden sopimusperusteiset yhteydet muihin yksiköihin ottaen huomioon käteisvarojen sisään- ja ulosvirtaus sekä likviditeettireservi
 - kehitettävä tarvittaessa järjestelyjä, joilla varmistetaan olemassa olevien sopimusten säilyttäminen kriisinratkaisun aikana ja sen jälkeen, erotettujen yksiköiden back-to-back-kauppojen jatkuvuus ja erotettujen yksiköiden mahdollisuus käyttää valuuttoja.

Oikeudelliset yhteydet

39. Kriisinratkaisuviranomaisten tukemiseksi laitosten olisi tunnistettava keskeisen siirrettävän kokonaisuuden ja muun laitoksen väliset oikeudelliset yhteydet, joihin kuuluvat muun muassa seuraavat:
- a. Yhteisöjen välisellä tasolla: i) yhteisöjen väliset omistusinstrumentit; ii) verosidonnaisuus; iii) velvoitteet muita osuuskunnan jäseniä kohtaan tarvittaessa; iv) yhteisöjen ja kaikkien yhteisvastuumekanismien tai laitosten suojajärjestelmien välinen oikeussuhde; v) oleelliset

⁸ Esimerkiksi tukikirjeet.

⁹ Näissä ohjeissa konsernin sisäisillä takauksilla tarkoitetaan laajasti tappioiden siirtomekanismeja.

sopimukset, joihin sisältyy poissulkemislausekkeita, kuten yhteisyritykset tai muut kumppanuudet, esimerkiksi vakuutusyhtiöiden kanssa.

- b. Organisaatioyksikköjen tasolla: oikeudelliset yhteydet, jotka johtuvat palvelutasosopimusten mukaisista olemassa olevista palveluvelvoitteista, työsopimuksista ja työehtosopimuksista ¹⁰ sekä kunkin yksikön varoihin ja vastuisiin liittyvistä sopimusehdoista.

40. Laitosten olisi tunnistettava mahdolliset erotettavuuteen liittyvät ristiriidat, jotka liittyvät edellä mainittuihin tekijöihin, ja toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille kaikki tarvittavat tiedot seuraavien seikkojen selventämiseksi:

(i) siirrettävän kokonaisuuden määrittelyn mahdolliset vaikutukset laitoksen omistusrakenteeseen ja ostajan riippumattomuuteen

(ii) voidaanko siirrettävän kokonaisuuden toinen taso organisoida siten, että se ei aiheuta tarpeettomia tappioita verotuksellisista syistä

(iii) olisiko yhteistyöjärjestelyjä jatkettava ja olisiko niistä hyötyä siirrettävälle kokonaisuudelle

(iv) voidaanko jäsenyyttä laitosten suojajärjestelmässä, yhteenliittymässä tai vastaavissa solidaarisuusjärjestelyissä edelleen jatkaa siirrettävän kokonaisuuden ja siihen mahdollisesti liittyvien velvoitteiden osalta; tarvittaessa arvioidaan, jatketaanko laitosten suojajärjestelmän/yhteenliittymän vaatimuksista luopumista (esimerkiksi asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan ja 49 artiklan 3 kohdan mukaisesti) vai lopetetaanko se kriisinratkaisussa ja mitä seurauksia tällä olisi

(v) vaikuttavatko mahdolliset oikeusriitojen riskit (mukaan lukien kriisinratkaisuviranomaisten ohjaamasta kriisinratkaisutoimesta aiheutuvat oikeusriitojen riskit) siirrettävään kokonaisuuteen ja missä määrin.

41. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioitava, missä määrin direktiivin 2014/59/EU 64 artiklan 1 kohdan mukaisia valtuuksia sopimusten muuttamiseen tai peruuttamiseen voitaisiin käyttää siirrettävän kokonaisuuden toisen tason määrittelemiseksi paremmin ja tarpeettomien yhteyksien poistamiseksi.

Operatiiviset yhteydet

42. Sen lisäksi, että laitokset kartoittavat siirrettävän kokonaisuuden osien kokopäiväisten työntekijöiden määrän (FTE) (ks. näiden ohjeiden kohta 35), niiden olisi annettava tietoa asiantuntemuksesta, jota siirrettävään kokonaisuuteen sisältyvien toimintojen suorittaminen

¹⁰ Yritysten luovutuksesta annetun direktiivin 2001/23/EY (TUPE) 5 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2014/59/EU 34 artiklan 4 kohdan mukaan työntekijöiden työsopimuksia ei välttämättä siirretä automaattisesti siirroissa, joissa käytetään omaisuudenhoitoyhtiötä, liiketoiminnan myyntiä tai varojen erottelua.

edellyttää. Viime kädessä vaadittavan asiantuntemuksen ymmärtäminen vaikuttaa henkilöstön korvattavuuden arviointiin ja erotettavuuteen liittyvien ristiriitojen vähentämiseen.

Liiketoiminnan yhteydet

43. Laitosten olisi tunnistettava liiketoiminnan yhteydet, kuten organisaatioiden yksiköiden väliset yhteydet, joissa liiketoiminnan osa-aluetta hoitaa usea organisaatioyksikkö tai liiketoiminnan tulot perustuvat eri organisaatioyksiköiden harjoittamaan toimintaan, synergiat tai toimintojen yhteiset asiakkaat mukaan luettuina.
44. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi harkittava menetelmää siirrettävän kokonaisuuden määrittelemiseksi liiketoiminnan yhteyksien valossa siten, että i) varainhoitoyhtiölle siirrettävä kokonaisuus ei vaikuta negatiivisesti kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen jäävään liiketoimintaan (mukaan lukien kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet), jota on tarkoitus jatkaa, ii) tai vaihtoehtoisesti, että yksiköiden jättämisestä kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen ei ole haittaa mahdollisille ostajille tai omaisuudenhoitoyhtiölle siirretylle liiketoiminnalle (mukaan lukien kriittiset toiminnot ja ydinliiketoiminta-alueet).

4.3 Rajat ylittävien näkökohtien arviointi

45. Laitosten olisi pyynnöstä ilmoitettava kriisintarkaisuviranomaisille siirrettävään kokonaisuuteen kuuluviin varoihin, eriin, liiketoimintaan ja yhteisöihin sovellettavasta lainsäädännöstä ja niiden kansallisista erityispiirteistä.
46. Laitosten olisi ilmoitettava erät, jotka voidaan siirtää vain saman jäsenvaltion sisällä, kun ne kuuluvat siirrettävään kokonaisuuteen tai kun kriisintarkaisuviranomainen pyytää ilmoittamista, sekä määritettävä mahdolliset ratkaisut tilanteeseen.
47. Direktiivin 2014/59/EU 67 artiklan ja komission delegoidun asetuksen (EU) 2016/1075 30 artiklan noudattamiseksi kriisintarkaisuviranomaisten olisi kriisintarkaisusuunnitteluvaiheessa keskusteltava kolmansien maiden viranomaisten kanssa mahdollisuudesta käyttää siirtovaltuuksia kolmannen maan lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvien erien osalta. Keskustelun tulosten perusteella kriisintarkaisuviranomaisen on arvioitava, ovatko seuraavat vaihtoehdot mahdollisia:
 - (i) kolmannen maan viranomainen tunnustaa kriisintarkaisuviranomaisen siirtovaltuudet
 - (ii) kolmannen maan viranomainen ei tunnusta kriisintarkaisuviranomaisen siirtovaltuuksia mutta ei vastusta kriisintarkaisun kohteena olevan yhteisön vahvistamaa siirtoa
 - (iii) siirto on mahdollinen vasta, kun kriisintarkaisusta on aiheutunut huomattavia kustannuksia ja se on vienyt paljon aikaa.
48. Tukeakseen kriisintarkaisuviranomaisia edellisen kohdan mukaisessa arvioinnissa laitosten olisi siirrettävän kokonaisuuden osatekijöiden oikeudellisten ominaisuuksien perusteella analysoitava seuraavien toteutettavuus/uskottavuus ja ilmoitettava analyysin tuloksista kriisintarkaisuviranomaisille:

- kriisratkaisun kohteena olevan laitoksen allekirjoittama vahvistussopimus, jossa tunnustetaan siirto hankkijalle (joko ostajalle, omaisuudenhoitoyhtiölle tai varainhoitoyhtiölle) ja jossa vahvistetaan siirto kriisratkaisuviranomaisen päättämin ehdoin (direktiivin 2014/59/EU 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti)
 - sopimukseen sisältyvät kriisratkaisun kestävä ehdot, joilla tunnustetaan ja ilmoitetaan vastapuolelle, että sopimukseen voidaan soveltaa kriisratkaisuvaltuuksia (direktiivin 2014/59/EU 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti)
 - kolmannen maan lainsäädännön alaisten erien siirtäminen tilapäiselle yhteisölle (kuten erillisyyhtiölle) sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja yhteisön omistusunstrumenttien siirtäminen osana siirrettävää kokonaisuutta.
49. Laitosten olisi saatettava viranomaisten tietoon kaikki tapaukset, joissa on kyse kolmannen maan lainsäädännöstä, jossa kyseiset laitokset veloitetaan tukemaan tytäryhtiötään ja jonka mukaan kolmansien maiden erät on sisällytettävä siirrettävään kokonaisuuteen.

5. Operatiivinen siirto

50. Siirrettävän kokonaisuuden määrittely on vain yksi vaihe siirtovälineen täytäntöönpanossa. Operatiivisen siirron valmistelun olisi oltava keskeinen osa siirtostrategioiden purkamismahdollisuuksien arviointia. Tältä osin kriisinratkaisuviranomaisilla ja laitoksilla olisi oltava käytössään järjestelyjä, joilla valmistaudutaan määritellyn siirrettävän kokonaisuuden myyntiin jakson 4 mukaisesti, ja tästä syystä:
- kriisinratkaisuviranomaisten olisi kehitettävä myyntiprosessi (jakso 5.1.1), jolla tuetaan liiketoiminnan myyntiä, ja tutkittava mahdollisia lisävalmistelutoimenpiteitä (jakso 5.1.2), joilla voidaan tukea siirtovälineiden täytäntöönpanoa
 - sekä laitosten että kriisinratkaisuviranomaisten olisi kehitettävä valmiuksia ratkaista jaksossa 4.2 määritetyt erotettavuuteen liittyvät ristiriidat ja toteuttaa siirto oikea-aikaisesti (jakso 5.2)
 - laitosten olisi luotava menettelyt siirron operatiivisten seurausten käsittelemiseksi ja osoitettava kriisinratkaisuviranomaisille, kuinka luotettavia nämä menetelmät ovat (jakso 5.3).
51. Kun varojen erottelu ja omaisuudenhoitoyhtiö on valittu kriisinratkaisuvälineiksi kriisinratkaisustrategiassa, kriisinratkaisuviranomaisilla olisi oltava käytössään menettelyt varainhoitoyhtiön perustamiseksi direktiivin 2014/59/EU 42 artiklan mukaisesti ja omaisuudenhoitoyhtiön perustamiseksi direktiivin 2014/59/EU 41 artiklan mukaisesti riittävässä aikataulussa.

5.1 Myynnin valmistelu

5.1.1 Myyntiprosessin valmistelu

52. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi määritettävä kriisinratkaisusuunnitelmissa tai mahdollisissa liiteasiakirjoissa, miten ne voivat toteuttaa kohdassa 50 a tarkoitetun myyntiprosessin sujuvasti ja mahdollisimman avoimesti.
53. Jotta voidaan varmistaa liiketoiminnan myynti toteutettavuus ja uskottavuus kriisinratkaisuvälineenä, kriisinratkaisuviranomaisen olisi laitosten tuella määriteltävä ennalta luettelo kriteereistä, jotka mahdollisten ostajien voidaan odottaa täyttävän siirrettävän kokonaisuuden ominaisuuksien perusteella ja ottaen huomioon olemassa olevien markkinatoimijoiden ominaispiirteet sekä ulkoiset tekijät (kuten markkinakeskittymiä koskevat sääntelynäkökohdat, toimilupien tarve ja markkinoille pääsyn esteet). Kriisinratkaisuviranomaisten olisi voitava hyödyntää valvojien käytössä olevia ja elvytysuunnitelmien sisältämiä tietoja.

54. Vaikka myyntistrategia riippuu siirrettävän kokonaisuuden (laitos- ja tilannekohtaisesta) määrittelystä, kriisinratkaisuviranomaisten olisi kehitettävä myyntiprosessi, jossa otetaan huomioon ainakin seuraavat tekijät:
- myyntiprosessin aikataulu: aikataulu välitavoitteineen ja suoritteineen
 - operatiivisten alaprosessien määrittely siten, että tehtävät jaetaan selkeästi eri ryhmien ja asiantuntijoiden kesken, jotka kattavat kriisinratkaisuviranomaiset, laitokset, toimivaltaiset viranomaiset ja kaikki asiaankuuluvat toimijat kohtien 56 ja 57 mukaisesti
 - ryhmien ja toimielimien kokoonpano ja roolit
 - myyntikehikkoa ja markkinointiprosessia tukevat asiakirjat (mukaan lukien ehdot, salassapitosopimus ja muut oikeudelliset asiakirjat, tarjoajien käytettävissä olevat mallit, tarjousten arviointilomakkeet, arviointiperusteiden luettelo, ulkopuolisten konsulttien hankinta-asiakirjat ja toimeksiannot ja mediaviestinnän mallit)
 - luottamukselliset viestintäkanavat, viestintäsuunnitelmat sekä tiedot ja raportit.
55. Määritellessään aikataulun direktiivin 2014/59/EU 10 artiklan 7 kohdan d ja j alakohdan mukaisesti kriisinratkaisuviranomaisten olisi otettava huomioon eri välitavoitteet, jotka ovat siirtojen kannalta merkityksellisiä, ja erityisesti kriisinratkaisusuunnittelun viitepäivämäärä¹¹, arvostuspäivä¹², kriisinratkaisupäivä¹³ ja siirtopäivä(t).
56. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi tunnistettava hyväksynnät tai suostumukset, jotka eivät kuulu direktiivin 2014/59/EU 63 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin poikkeuksiin, ja varmistettava, että ne käsitellään myyntiprosessissa. Näihin voi sisältyä Euroopan komission hyväksyntä Euroopan laajuiselle keskittymälle yrityskeskittymien valvonnasta 20 päivänä tammikuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 mukaisesti (EU:n yrityskeskittymien valvontasäännöt)¹⁴. Kriisinratkaisuviranomaisten olisi harkittava vuorovaikutusta kilpailuviranomaisten ja muiden viranomaisten kanssa, joiden odotetaan puuttuvan myyntiprosessiin. Muiden viranomaisten kanssa toteutetun vuorovaikutuksen olisi tapahduttava oikea-aikaisesti, eikä se saisi tehdä myyntiaikataulusta epäasianmukaista purkamismahdollisuuksien kannalta.
57. Rajat ylittävien konsernien, rajat ylittävien siirrettävien kokonaisuuksien tai rajat ylittävien transaktioiden kriisinratkaisuviranomaisten olisi tarvittaessa keskusteltava

¹¹ 5 artikla komission täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2018/1624, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU mukaisia luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusuunnitelmia varten toimitettaviin tietoihin liittyviä menettelyjä ja vakiomuotoisia lomakkeita ja malleja koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2016/1066 kumoamisesta (EUVL L 277, 7.11.2018, s. 1–6).

¹² Tämä käy ilmi EPV:n kriisinratkaisua varten laatimasta arvostuskäsikirjasta (EPV:n arvostuskäsikirja).

¹³ Sellaisena kuin se on määritelty komission delegoidun asetuksen (EU) 2018/345 1 artiklan j alakohdassa.

¹⁴ Neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004, annettu 20 päivänä tammikuuta 2004, yrityskeskittymien valvonnasta (EY:n sulautuma-asetus) (EUVL L 024, 29.1.2004, s. 1–22).

myyntikehyksestään muiden kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan sopia tehtävien jakamisesta, tietojenvaihdosta ja aikataulusta, päivittää myyntikehystä säännöllisesti ja varmistaa luottamuksellisten viestintäyhteyksien olemassaolo. Keskusteluja voidaan käydä esimerkiksi kriisintarkaisukollegioissa, jos sellaisia on, tai mahdollisissa kriisinhallintaryhmissä (G-SII-laitosten osalta) tai muissa ryhmissä tapauskohtaisesti ja epämuodollisesti.

58. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi varmistettava, että niiden myyntiprosessia voidaan soveltaa vähintään kahdessa skenaariossa: myynnissä, joka on seurausta direktiivin 2014/59/EU 39 artiklassa tarkoitetusta markkinointiprosessista (ja jota voidaan pitää strategisena liiketoiminnan myyntinä), ja myynnissä ilman markkinointiprosessia direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 3 kohdan mukaisesti (jota voidaan pitää nopeutettuna liiketoiminnan myyntinä).
59. Kriisintarkaisuviranomaisen olisi oltava valmis suorittamaan mahdollisimman pian ja viimeistään kaatumista tai todennäköistä kaatumista koskevan ilmoituksen yhteydessä markkinointiprosessin toteutettavuuden arviointi liiketoiminnan myynnin tuloksellisuutta koskevien EPV:n ohjeiden¹⁵ mukaisesti.
60. Myyntiprosessin pitäisi mahdollistaa nopeutetun liiketoiminnan myynnin sujuva toteuttaminen kriisintarkaisuviikonloppuna. Tätä varten kriisintarkaisuviranomaisen olisi voitava päivittää markkinaolosuhteiden ja siirrettävän kokonaisuuden perusteella (esimerkiksi markkinoiden seurantatoimilla; olemassa olevalla pääsyllään ajantasaisiin merkityksellisiin markkinatietoihin tai olemassa oleviin prosesseihin, joilla voidaan pyytää asiantuntija-apua asiaan) kaatumista tai todennäköistä kaatumista koskevan ilmoituksen päivämääränä luetteloa kriteereistä, jotka mahdollisten ostajien on täytettävä, ja ennalta määriteltyä luetteloa mahdollisista ostajista näiden ohjeiden kohdan 19 mukaisesti. Kriisintarkaisuviranomaisen olisi arvioitava mahdollisimman varhaisessa vaiheessa nopeutetun liiketoiminnan myynnin mahdolliset vaikutukset valtion tukea koskeviin sääntöihin ja varmistettava nopeutetun myynnin toteuttaminen siten, että nämä vaikutukset minimoidaan¹⁶.
61. Strategisessa liiketoiminnan myynnissä kriisintarkaisuviranomaisten olisi voitava päivittää luetteloa kriteereistä, jotka mahdollisten ostajien on täytettävä, näiden ohjeiden jakson 4.1 ja kohdan 19 mukaisesti. Myyntiprosessin olisi mahdollistettava sellaisen strategisen liiketoiminnan myynnin sujuva toteuttaminen, jolla varmistetaan avoin, läpinäkyvä ja syrjimätön markkinointiprosessi (markkinointivaatimukset) ja pyritään maksimoimaan myyntihinta ja tunnistamaan mahdolliset eturistiriidat. Näihin kriteereihin olisi sisällyttävä erilaisia indikaattoreita, jotka liittyvät mahdollisten ostajien taloudelliseen, oikeudelliseen ja toiminnalliseen vakauteen ja joiden olisi liityttävä siirrettävään kokonaisuuteen ja joita ei pitäisi suunnitella etukäteen määritettyjen mahdollisten ostajien eduksi. Kriisintarkaisuviranomainen

¹⁵ EPV:n ohjeet direktiivin 2014/59/EU 39 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista konkreettisista olosuhteista, jotka muodostavat merkittävän uhan rahoitusvakaudelle, ja liiketoiminnan myynnin tuloksellisuuteen liittyvistä tekijöistä (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ EPV:n kysymyksen ja vastauksen 2015_2339 mukaisesti.

voi pyytää suunnitelmia, joissa esitetään mahdollisen ostajan suorittama siirrettävän kokonaisuuden integrointiprosessi ja tuodaan esiin vaadittuja valmiuksia.

62. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi valmisteltava ulkopuolista apua (mukaan lukien konsultit, oikeudelliset neuvonantajat tai tilintarkastajat) koskevaa pyyntöä myyntiprosessin yhteydessä tai markkinointiprosessin delegointia varten. Kriisintarkaisuviranomaiselle kuuluvaa vastuuta ei pitäisi delegoida, ja kriisintarkaisuviranomaisen olisikin otettava käyttöön menettely, jolla valitaan ja nimitetään ulkopuolisia konsultteja ennalta määriteltyjen kriteerien perusteella määritellyn toimeksiannon mukaisesti, valvotaan heidän työtään ja arvioidaan heidän näkemyksiään, varmistetaan, että eturistiriitoja ei synny ja että luottamuksellisuutta kunnioitetaan. Toimeksiannossa olisi määriteltävä selkeästi muun muassa tavoitteet ja suoritteet, odotettu asiantuntemus ja resurssit, aikataulu tai palkkiot.

5.1.2 Sisäinen erottelu

63. Direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevassa C jaksossa tarkoitettujen purkamismahdollisuuksien arvioinnin on perustuttava laitoksen oikeudellisten rakenteiden ja yhtiörakenteiden arviointiin (direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 2 kohta), rakenteen monimutkaisuuteen ja vaikeuteen kohdentaa liiketoiminta-alueita konserniyhteisöihin (direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 16 kohta) ja rakenteen yhteensopivuuteen valittujen kriisintarkaisuvälineiden kanssa (direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 21 kohta). Sen vuoksi kriisintarkaisuviranomaisten olisi harkittava, miten voidaan parhaiten valmistautua varojen erotteluun, kun otetaan huomioon, että monet siirrettävän kokonaisuuden osat eivät ehkä kuulu ainoastaan yhteen oikeushenkilöön tai liiketoiminta-alueeseen, ja niiden olisi tarvittaessa ja direktiivin 2014/59/EU 17 artiklan mukaisia valtuuksia rajoittamatta edistettävä salkkujen erottelua
- a. pyytämällä laitoksia laatimaan toimintaoppaita (ks. kohta 75), joissa esitetään, miten ne voisivat erottaa ongelmalliset omaisuuserät¹⁷ yhdellä liiketoiminta-alueella tai yhdessä oikeushenkilössä, kun varojen erottelua tarkastellaan kriisintarkaisustrategiassa ja kun varojen erotteluun hyväksyttävät salkut ovat hajallaan konsernin sisällä
 - b. arvioimalla, miten direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan A jakson 14 kohdan mukaisilla elvytysvaihtoehdoilla voitaisiin tukea ongelmallisten omaisuuserien erottamista muusta konsernista.
64. Kun laitoksia pyydetään osoittamaan, miten ne voivat erottaa ongelmalliset omaisuuserät, niiden on tuotava esiin, miten niiden toimet voivat

¹⁷ Ongelmallisilla omaisuuserillä tarkoitetaan näissä ohjeissa arvoltaan alentuneita tai heikkotuottoisia omaisuuseriä direktiivin 2014/59/EU johdanto-osan 59 kappaleen mukaisesti.

- helpottaa kaikkia tukitoimenpiteisiin mahdollisesti johtavia testejä, tarkasteluja ja menettelyjä koskevissa EPV:n ohjeissa¹⁸ tarkoitettuja diagnostisia toimia, koska suurin osa ongelmallisista omaisuuseristä keskitettäisiin yhteen liiketoimintayksikköön
- mahdollistaa sopimusesteiden, ongelmallisiin omaisuuseriin liittyvien oikeudellisten vaatimusten ja muiden siirtoesteiden asianmukaisen tunnistamisen
- helpottaa ongelmallisten omaisuuserien arvostusta (ja näin ollen myös niiden ongelmattomien liiketoiminta-alueiden arvostusta, jotka tukevat täydentävän kriisinratkaisuvälineen valintaa)
- luoda liiketoimintayksikköön korkeatasoista asiantuntemusta ongelmallisten omaisuuserien käsittelyä varten
- johtaa sellaisen erityisen tietokokonaisuuden kehittämiseen, joka kattaa ongelmallisiin omaisuuseriin liittyvät vakuudet ja merkintäoikeudet
- tuoda esiin näitä eriä varten tarvittavia erityispalveluja ja aloittaa niiden hallinnointijärjestelyjen toteuttamisen
- johtaa niiden tarvittavien resurssien (myös taloudellisten tai henkilöstöressurssien) erottamiseen, jotka voitaisiin sitten siirtää helpommin kriisinratkaisuvaiheessa, erityisesti palvelujärjestelyjen avulla.

65. Tarvittaessa laitosten olisi myös osoitettava kykynsä perustaa oikeushenkilöitä näiden ohjeiden kohdan 48 mukaisesti.

5.2 Järjestelyt sujuvan erottelun varmistamiseksi

5.2.1 Oikeudelliset näkökohdat

66. Direktiivin 2014/59/EU 67 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti laitosten olisi tarvittaessa arvioitava, missä määrin EU:n jäsenvaltion lainsäädäntöä tosiasiallisesti sovelletaan sopimukseen, jota sääntelee kolmannen maan lainsäädäntö, sekä arvioitava kriisinratkaisuvaltuuksien tehokasta soveltamista¹⁹.

67. Laitosten olisi arvioitava, missä määrin sopimusehtoja voitaisiin muuttaa, jotta vältetään ilmoitukset ja hyväksynyt, joista ei ole annettu vapautusta direktiivin 2014/59/EU nojalla.

¹⁸ EPV:n ohjeet, jotka koskevat luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetun direktiivin 32 artiklan 4 kohdan d (iii) alakohdan mukaisiin tukitoimenpiteisiin mahdollisesti johtavia testejä, tarkasteluja ja menettelyjä (EBA/GL/2014/09).

¹⁹ Kolmansien maiden sopimusten, jotka ovat perustana asiaankuuluvien varojen, oikeuksien ja/tai velkojen lailliselle siirrolle, odotetaan jo nimenomaisesti sisältävän määräyksiä kriisinratkaisun kestävästä ominaisuuksista, tiedon vastapuolesta ja ilmoituksen vastapuolelle, että sopimukseen voidaan soveltaa direktiivin 2014/59/EU mukaisia kriisinratkaisuvaltuuksia oikeuksien tai veloitteiden keskeyttämiseksi tai rajoittamiseksi ("lykkäämisvaltuudet").

68. Laitosten olisi tuettava kriisinratkaisuviranomaisia sellaisten yhtiöjärjestyksen ja oikeudellisen muodon muutosten tunnistamisessa, jotka johtuvat määritellyn siirrettävän kokonaisuuden siirrosta, koska yhteisö ei ehkä ole nykyisessä oikeudellisessa muodossaan siirrettävissä ostajalle, jolla on eri oikeudellinen muoto, tai koska yhtiöjärjestyksessä saattaa olla ristiriitaisia ehtoja. Kriisinratkaisusuunnitelmassa olisi määritettävä prosessi ja tarvittavat toimet näiden kysymysten ratkaisemiseksi oikea-aikaisesti.

5.2.2 Taloudelliset näkökohdat

69. Jos purkamismahdollisuutta koskevien EPV:n ohjeiden kohdan 69 mukaisessa arvioinnissa todetaan, että siirrettävän kokonaisuuden jatkuvuus edellyttää valuuttojen käyttöä tai back-to-back-kauppojen jatkamista, laitosten olisi varmistettava, että käytössä on järjestelyt tämän jatkuvuuden varmistamiseksi kriisinratkaisuviranomaisen odotusten mukaisesti. Esimerkiksi kirjeenvaihtajapankkimenettelyjä voitaisiin laatia etukäteen, jotta voidaan varmistaa, että siirrettävää kokonaisuutta ylläpidetään tarvittaessa tarvittavissa valuutoissa. Voimassa olevien sopimusten olisi myös oltava siirrettävissä direktiivin 2014/59/EU nojalla.

70. Laitosten olisi autettava kriisinratkaisuviranomaisia tunnistamaan yhteisvastuumeکانismien (laitokset, joissa on keskusyhteisö) tai olemassa olevien laitosten suojajärjestelmien rooli siirtovälineen täytäntöönpanossa ja varmistamaan nopea erottaminen ja purkamismahdollisuudet.

5.2.3 Operatiiviset näkökohdat

71. Jos kyseessä on osittainen siirto joko eri hankkijoille (kuten varain- ja omaisuudenhoitoyhtiölle) tai yhdelle hankkijalle ilman kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen likvidaatiota (esimerkiksi velkakirjojen arvon alaskirjauksen ja varojen erottelun yhdistelmä), direktiivin 2014/59/EU 64 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetty toimivalta ei välttämättä riitä kaikkiin palveluihin pääsyn ylläpitämiseksi. Sen vuoksi laitosten olisi ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaisille mahdollisuudesta sisällyttää pääsyoikeuksia koskevia kolmikantaisia lausekkeita palveluntarjoajan kanssa tehtävään sopimukseen.

72. *[Yhteinen palveluyhtiö]* Kriisinratkaisuviranomaisten olisi arvioitava, vaikuttaako nykyinen palveluntarjontamalli siirrettävän kokonaisuuden erotettavuuteen, ja harkittava purkamismahdollisuutta koskevien EPV:n ohjeiden kohdassa 34 vahvistettujen järjestelyjen täytäntöönpanoa.

73. *[Rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurin varautumissuunnitelmat]* Purkamismahdollisuutta koskevien EPV:n ohjeiden jaksossa 4.1.2 (ja erityisesti kohdassa 50) annettujen ohjeiden lisäksi laitosten olisi

- arvioitava, miten vaadittu rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin pääsy siirretään yhteisölle, jonka tarkoituksena on kriittisen toiminnon/ydinliiketoiminta-alueen jatkuvuuden ylläpitäminen, ja/tai miten epäsuora pääsy voidaan luoda. Jos kriisinratkaisun kohteena olevasta laitoksesta tulee likvidoitu yhteisö (direktiivin 2014/59/EU 37 artiklan

6 kohdan mukaisen siirtovälineen soveltamisen jälkeen) tai jos käytetään varainhoitoyhtiötä, pääsy rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuriin voi olla rajoitettu. Sen vuoksi olisi myönnettävä epäsuora pääsy jatkavan yhteisön kautta ja tätä varten olisi toteutettava järjestelyjä. Jatkavan yhteisön olisi muun muassa säilytettävä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen BIC-koodi sekä yhteys- ja viestintäpalvelut.

- arvioitava nykyisiä siirtymämekanismia, nopeutettuja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuriin pääsyn hakuprosesseja tai mahdollisuuksia myöntää valtakirja rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuriin pääsyn säilyttämiseksi siirrettävän kokonaisuuden osalta.
- kriisinratkaisuviranomaisten pyynnöstä arvioitava siirron vaikutusta laitoksen rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureille ja/tai muille osapuolille tarjoamiin palveluihin.

5.3 Oheisprosessien toteuttaminen

74. Siirrettävän kokonaisuuden myynti edellyttää myyntiprosessin valmistelun lisäksi lisätoimia ja/tai aiheuttaa sivuvaikutuksia, joita olisi hallittava ja joita varten tulisi valmistautua, jotta varmistetaan siirron sujuvuus sekä laitoksen että kriisinratkaisuviranomaisen osalta.

Siirron toteuttamiseen liittyvät oleelliset erityisnäkökohdat laitoksen kannalta

75. Laitosten olisi kehitettävä sisäisiä prosesseja ja valmistelutoimia, jotta siirtojen toteuttaminen olisi uskottavaa ja mahdollista. Näihin prosesseihin olisi sisällyttävä hallintojärjestelyt, mukaan lukien selkeä maininta vastuualueista, raportointisuhteista ja komiteoiden rooleista, menettely- ja validointivaiheiden sekä viestintärakenteen määrittely ja kuvaus prosessien hallinnasta vastaavasta johdon tietojärjestelmästä ja kolmansilta osapuolilta tarvittavista lisätiedoista. Nämä prosessit olisi kriisinratkaisuviranomaisten pyynnöstä koottava asiaa koskeviin toimintaoppaisiin ja niitä olisi testattava harjoituksissa, jotta niiden toiminta voidaan varmistaa. Jäljempänä esitetyt seikat olisi sisällytettävä käsiteltävien prosessien luetteloon.

76. *[Taseen oikaisu]* Siirto yhdistetään pääomainstrumenttien alaskirjaukseen ja muuntamiseen, ja se voidaan yhdistää velkakirjojen arvon alaskirjaukseen. Liiketoiminnan myynti edellyttää, että yritys on markkinointikelpoinen. Laitosten olisi kehitettävä menettelyjä, joilla tehdään kirjanpidollisia oikaisuja ja kirjataan tappiot oikea-aikaisesti ennen siirtoa, jotta niitä ei siirretä toimintaa jatkavalle yhteisölle.

77. Jos kriisinratkaisun kohteena olevien laitosten toimintaa jatketaan, niiden olisi voitava tukea kriisinratkaisun jälkeisen taseen laatimista siirrettävän kokonaisuuden ja sen tuoton kirjaamiseksi pois taseesta ennalta sovittujen tilinpäätösstandardien mukaisesti. Tällaisia taseita ei tarvitse päivittää pysyvästi kriisinratkaisua edeltävässä vaiheessa, mutta laitosten olisi osoitettava pystyvänsä toimittamaan kriisinratkaisuviranomaisille nopeasti kriisinratkaisun jälkeiset taseet, jotka vastaavat kriisinratkaisuviranomaisten laitosten avustuksella määrittämää siirrettävää kokonaisuutta.

78. *[Oikeudellinen tarkastelu]* Laitosten olisi suoritettava siirrettävään kokonaisuuteen liittyvien sopimusten oikeudellinen tarkastelu ja tuettava kohdassa 40 tarkoitettua arviointia. Sopimusten oikeudellisessa tarkastelussa olisi otettava huomioon seuraavat seikat:
- sopimuslausekkeet, jotka asettavat haasteita siirrolle ja joita kriisinratkaisuviranomainen voi tai ei voi muuttaa direktiivin 2014/59/EU 64 artiklan nojalla ja joissa asetetaan oikeudellinen velvoite (mukaan lukien erityinen viestintä asiakkaille tai viranomaisille, hyväksyntä tai rekisteröintivaatimukset), jota on noudatettava siirron yhteydessä tai sitä varten
 - olemassa olevat moninkertaiset pantit (kun asiakas on antanut saman vakuuden eri sopimuksissa)
 - sovellettava kansallinen erityissääntely, kuten katettuja joukkovelkakirjalainoja koskeva sääntely, jossa voidaan asettaa tiettyjä ehtoja siirrolle (ks. näiden ohjeiden jakso 4.3)
 - käynnissä olevat riita-asiat ja sopimusehdot, jotka voivat johtaa riita-asioihin joko kriisinratkaisun aikana tai sen jälkeen.
79. *[Siirrettävän kokonaisuuden täytäntöönpano]* Laitosten olisi kehitettävä prosessi kriisinratkaisuviranomaisen määrittelemän siirrettävän kokonaisuuden määrittelymenetelmän täytäntöönpanemiseksi sekä tunnistettava ja pantava täytäntöön siihen liittyvät hallinnolliset ja oikeudelliset velvoitteet (esimerkiksi rekisteröinti).
80. *[Verovaikutusten tunnistaminen]* Laitoksen olisi tunnistettava ja arvioitava kaikki siirron verovaikutukset ja ilmoitettava niistä kriisinratkaisuviranomaiselle. Osakkeiden tai varojen siirto voi aiheuttaa veroseuraamuksia.
81. *[Palvelujen jatkuvuus]* Laitosten olisi sisällytettävä siirtoa koskeviin toimintaoppaisiinsa siirtymäsuunnitelmat, joissa esitetään muiden järjestelyjen ohella prosessit, joiden avulla voidaan pyynnöstä laatia siirtymävaiheen palvelusopimuksia tai palvelutasosopimuksia purkamismahdollisuutta koskevien EPV:n ohjeiden 22 kohdan mukaisesti. Näin voidaan panna täytäntöön rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurin palveluiden jatkuvuutta koskevat järjestelyt ja siirtymäjärjestelyt, joita sovelletaan vanhaan yhteisöön kriisinratkaisuviranomaisten odotusten mukaisesti.
82. *[Liiketoimintasuunnitelma]* Laitosten olisi laadittava ja toimitettava hyvissä ajoin liiketoimintasuunnitelmat tai vastaavat asiakirjat, jos kriisinratkaisuviranomaiset sitä edellyttävät. Liiketoiminnan myyntiin liittyvässä osakkeiden myynnissä siirrettävän kokonaisuuden markkinointi edellyttää todennäköisesti liiketoimintasuunnitelmaa monenlaisten muiden tietojen lisäksi. Kyseisen liiketoimintasuunnitelman sisältöä koskevat odotukset olisi määriteltävä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa.

Siirron toteuttamiseen liittyvät oleelliset erityisnäkökohdat viranomaisen kannalta

83. Kriisintarkaisuviranomaisten olisi määriteltävä prosessit, joilla siirto voidaan toteuttaa sujuvasti kriisintarkaisun yhteydessä, ja erityisesti:
- direktiivin 2014/59/EU 63 ja 64 artiklan mukaisten valtuuksien käyttöä koskevat säännöt ja päätöksentekomenettelyt
 - siirrettävän kokonaisuuden mukautusten tuloksellisuus, erityisesti lopullisen arvostusraportin jälkeen, jotta voidaan varmistaa mahdolliset siirrot takaisin kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen
 - muut maakohtaiset veloitteet.

5.4 Johdon tietojärjestelmien valmiudet

84. Laitosten olisi voitava toimittaa kriisintarkaisuviranomaisille oikea-aikaisia ja tarkkoja tietoja, jotta ne voivat tehdä perusteltuja päätöksiä ennen kriisintarkaisua, sen aikana ja sen jälkeen. Laitoksilla olisi oltava riittävät johdon tietojärjestelmät ja tekniset infrastruktuurit, jotta kriisintarkaisustrategia voidaan panna täytäntöön oikea-aikaisesti direktiivin 2014/59/EU 11 artiklan mukaisesti.
85. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja näiden ohjeiden kohdassa 75 tarkoitettujen prosessien tukemiseksi laitosten olisi kriisintarkaisuviranomaisten pyynnöstä voitava antaa yksityiskohtaisia tietoja siirrettävän kokonaisuuden osista ja päivittää siirtoa varten tarvittavat tiedot; tietojen koontipäivän ja kriisintarkaisupäivän välisen aikaeron olisi oltava mahdollisimman pieni. Yksityiskohtaisten tietojen avulla olisi voitava arvostaa siirretyt erät erillään muista eristä ja antaa kriisintarkaisuviranomaiselle mahdollisuus päättää erottelun ja siirron yksityiskohdista ja tunnistaa siirrettävät erät kansallisen täytäntöönpanosäädöksen edellyttämällä tavalla.

Tiedot keskeisen siirrettävän kokonaisuuden tunnistamiseksi

86. Laitosten olisi tuettava siirrettävän kokonaisuuden tunnistamista antamalla tietoja yksittäisten erien (velat, varat ja oikeudet) tasolla, mukaan lukien
- kriittisten toimintojen ja ydinliiketoiminta-alueiden kartoitus kunkin erän osalta
 - erien luokittelu (kuten varojen/velan tyyppi, vastapuolta koskevat tiedot ja vakuuden tyyppi)
 - omaisuuserien laatu ja riski-indikaattorit (kuten luokittelu hyvä- tai huonolaatuisiksi lainaksi, riskipainotetut omaisuuserät ja vakuustiedot, laadukkaat likvidit omaisuuserät)

- oikeudelliset näkökohdat (mukaan lukien sovellettava lainsäädäntö ja direktiivin 2014/59/EU siirtovaltuuksien tunnustaminen sekä asianomaisen välineen siirtokelpoisuuden mahdolliset sopimusperusteiset esteet)
- tarvittaessa kirjanpitoliedot (kuten kirjanpitoarvo, taseen ulkopuolinen määrä ja luottotappiovarauksen määrä).

87. Kriisinvirkautusviranomaisten olisi direktiivissä 2014/59/EU mainitun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti kehitettävä odotuksia siirtoa ja siirtovälineitä koskevista tiedoista, joiden katsotaan täydentävän edellistä kohtaa.

88. Varojen erottelussa laitosten olisi kehitettävä valmiuksia suorittaa kriisinvirkautusviranomaisen määrittelemä diagnostinen harjoitus niiden periaatteiden mukaisesti, jotka on vahvistettu tukitoimenpiteisiin mahdollisesti johtavia testejä, tarkasteluja ja menettelyjä koskevissa EPV:n ohjeissa²⁰.

Tiedot keskinäisten yhteyksien arvioimiseksi

89. Näiden ohjeiden jakson 4.2 mukaisesti laitosten olisi myös voitava tunnistaa

- direktiivin 2014/59/EU 76–80 artiklassa suojatut keskinäiset yhteydet, mukaan lukien nettoutus- ja kompensaatiosopimusten kartoitus sekä vakuudellisten velkojen ja vastaavien vakuuksien kartoitus
- keskinäiset yhteydet, joita ei ole nimenomaisesti suojattu direktiivillä 2014/59/EU, kuten esimerkiksi toimintojen kartoitus suhteessa sopimustunnisteisiin, jotta voidaan tunnistaa saman sopimuksen piiriin kuuluvat erät ja eri oikeushenkilöiden väliset yhteydet, kuten aiikirjeet
- taloudelliset ja liiketoiminnan yhteydet, kuten esimerkiksi suojausta ja asiakassuhteita koskevat tiedot
- oikeusriitojen riskit.

Liiketoiminnan myyntiä koskevat erityisohjeet

90. Laitosten olisi siirtoa koskevissa toimintaoppaissa selitettävä, miten ne voivat nopeasti perustaa virtuaalisen tietopankin, joka sisältää riittävästi tietoa, jotta voidaan toteuttaa ostajan due diligence -prosessi siirrettävän kokonaisuuden osalta ja täyttää kriisinvirkautusviranomaisen myyntiprosessin odotukset.

91. Laitosten on kehitettävä järjestelyjä, joilla tuetaan liiketoimintasuunnitelmien laatimista ja jotka on mahdollisesti jaettava erikseen siirtosalkkua koskevaan suunnitelmaan ja vanhaan laitokseen jäävän salkun suunnitelmaan.

²⁰ EBA/GL/2014/09.

Johdon tietojärjestelmä toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi

92. Laitosten olisi osoitettava, miten siirron operatiivista toteuttamista tukeva erottelu voidaan panna nopeasti täytäntöön pankin järjestelmissä ja taata johdon tietojärjestelmien valmiuksien jatkuvuus sekä vanhan yhteisön että vastaanottavan yhteisön osalta (esimerkiksi kirjanpitojärjestelmien erottelu) kriisintarkistusstrategian mukaisesti ja näiden ohjeiden kohdan 81 mukaisesti²¹.

Muut johdon tietojärjestelmien valmiudet

93. Johdon tietojärjestelmän olisi oltava riittävän joustava, jotta voidaan tehdä mukautuksia siirrettyyn kokonaisuuteen kriisintarkistuksen jälkeen (uudelleensiirrot). Tällaisten mukautusten olisi esimerkiksi saumattomasti heijastuttava sisäiseen laskentaan.

²¹ Sekä direktiivin 2014/59/EU liitteessä olevan C jakson 11 kohdan mukaisesti.